

DVĚMA RODÁKŮM DOBROVICKÝM

PANU

JANU SLÁDEČKOVÍ,

EMER. ŘÍDÍCÍMU UČITELI, A

PANU

FRANTIŠKU ČUMPELÍKOVÍ,

DLOUHOLETĚMU STAROSTOVI MĚSTA,

OBĚMA OTCŮM SVÝM,

KTERÍ VE SLUŽBÁCH RODIŠTĚ SVÉHO SEŠEDIVĚLI,

NA DŮKAZ SYNOVSKÉ LÁSKY

VĚNUJE

SPISOVATEL.

Prodašice.

V dobách nejstarších, kam jen známost dějepisná sahá, drženy byly Prodašice k Dětenicům. Na zboží tom měli mistři vysokého učení pražského platy, jakož praví zpráva ze 14. stol. bez určitéjšího data: „Mikuláš Zaravský z Prahy magistru Václavovi z Mělníka v Dětenicích 15 kop gr., na tvrzi, dvoru poplužním a dvorech kmetcích, v Hasyně na půl vsi, ve Lhotě, Olešnici a Prodašicích na dvorech kmetcích.“¹⁾

Ve stav uvedený přivedli statek svůj pánové z Dětenic, u nichž oblíbeným, přečasto užívaným, bylo jméno Beneš. Ve 14. stol. bylo současně Benešů několik, a ti pak se příjmením od sebe rozeznávali. Beneš Černý žil kolem r. 1350, Beneš Bílý kol r. 1380. Současně držel Prodašice Beneš Kadeřavý a zemřel po r. 1390.²⁾

Statek v mezích výše položených a k tomu Osojnice³⁾ nacházíme od r. 1404 v rukou bratří Jana a Viléma Okořských z Dětenic, jinak z Okoře řečených. Jan prodával r. 1406 rybník Mikul. Zdeňkovi z Dětenic, Vilém připomíná se na Dětenicích ještě r. 1424.⁴⁾ Deset let potom nabyli jich Jan Semečka ze Semčic.⁵⁾

Té doby asi seděl na Ujkovicích Zbyněk Kabát, jenž získal Prodašice způsobem neznámým.⁶⁾ Odtud vesnice měla společnou vrchnost s Ujkovicemi a s nimi připojena jest posléz k Dobrovici.

Ves na počátku 17. století čítala 2 grunty selské a 8 chalupnických, však za války třicetileté propadla zkáze úplné, tak že nezbylo v ní ani jediného stavení. Obyvatelstvo, pokud o život nepřišlo, rozuteklo se na vše strany a nevrátilo se ani potom, když nad vlastní rozepjala se duha míru na znamení, že nastaly opět poměry spořádané.

Ještě r. 1652 ležela ves v rozvalinách, opuštěná, liduprázdná. Pak přičiněním úřadu vrchnostenského usedlosti zase se zvedaly, však velice pomalu, neboť o ně nikdo nestál. Tak r. 1713 nacházíme tu hospodáře: Václ. Hornu (36 kor. polí), Jana Dragouna (46 kor.), Pavla Jiráka (38), Václ. Černého (12), Mikul. Dražila (17), Václ. Hořbodě (18), Kateř. Slukovu (22), Krist. Neumana (9) a Jana Němečka (8 $\frac{1}{2}$) — tedy o jednoho méně než před 100 lety.

Rozvoj Prodašic byl i potom pozvolný a nepatrný. Koncem minulého století bylo ve vsi 13 gruntů, a to: Jak. Krause č. 9.,

¹⁾ Materialien zur Statistik von Böhmen 205. — Registržikové kolejní učení pražského.

²⁾ Lib. conf. — Viz též: Sedláček, Hrady a zámky X. 312.

³⁾ Rel. tab. II. 18.

⁴⁾ DD. 14. f. 155. — Rel. tab. II. 29.

⁵⁾ Lib. conf. — Viz Semčice.

⁶⁾ Srovnej s Ujkovicemi.

Jos. Švejdy č. 10., Mat. Kučery č. 11., Jana Sluky č. 12., Mat. Dědiny č. 13., — obecní dům neb pastouška č. 3., Mat Švejdy č. 2. (na obec. gruntě), Jana Pavlíčka č. 8. (na obci), Jana Kučery č. 7. (na obci), Václ. Sluky č. 4. (k němu patřil kus lesa, Josefa Dragouna č. 5., Mat. Verneru č. 6. (při něm rybníček).

Dominikální hospoda č. 1. byla emfyteutická. Jan Zelinka prodal ji r. 1810 Janu Mulačovi a tento téhož roku Vinc. Václavíkovi.

O katastru viz Ujkovice.

V Prodašicích při silnici skoro již za vsí jest studánka s dobrou vodou. Nad ní postavena pěkná socha sv. Karla Boro-mejského, proto říká se studni krátce „u Karlíčka“. Dle pověsti jel tudy jednou kníže Karel Anselm z Thurn-Taxisů. Pojednou splašili se koně a pádili v divém úprku po cestě (tehdáž) kopcem dolů; zdálo se, že katastrofa je neodvratna, náhodou však byli koně na místě, kde studánka jest, zadrženi a kníže od pohromy zachráněn. Na památku svého zachránění zřídil tu kníže studánku a pěknou sochu; kolem vysázeny kaštany a lípy, pořizena sedadla a vše vkusným plůtkem ohraženo; poblíž studánky bylo koryto k napájení dobytka. Do nedávna vrchnost sem dojížděla; nyní je „u Karlíčka“ pusto.

Obyvatelstvo:

R. 1843 bylo 99 obyv. v 17 domech. R. 1921 ...

„ 1890 „ 139 „ ve 24 „

Rychtáři: 1690—1713 Matěj Kučera. 1735 Matěj Kučera (syn?).

Starostové: (Viz Ujkovice.)